

IN DE JUNGLE GAAT HET MIS

Voorleesverhaal

De kleine Elia loopt met zijn vader door de jungle. Vandaag gaat het gebeuren! Na een tocht van drie dagen zullen ze aankomen in het dorp waar uitgezien wordt naar hun komst. Maar dan gaat het mis...

Gebaseerd op een waargebeurde vlucht van MAF-piloot Rick
Geschreven door Bert Goedhart

MAF
Flying for Life

'Au!' Ik lig ineens languit op de modderige grond. Mijn voet haakte vast aan de lange wortels van een boom. Papa draait zich om. Hij is eerst een beetje boos: 'Je moet beter opletten!', maar dan, 'Je zult ook wel moe zijn na drie dagen onderweg door de jungle. Je bent het niet gewend.' Hij helpt me overeind.

Verder gaan we weer, dwars door struiken en planten en grote bladeren en dikke takken. Nergens een fijn paadje waarop je snel kan lopen. Papa zegt dat het in heel Papoea hetzelfde is. En hij kan het weten, want hij is voorganger en komt in veel dorpjes. Maar we zijn er bijna.

'Hoor je dat, Elia?', vraagt papa. Ik sta stil. Eerst hoor ik alleen de geluiden die er altijd zijn in de jungle, vooral van vogels.

'Ik hoor zingen.'

'Klopt, we zijn bijna in Soba! Je hebt het volgehouden!' Ik krijg een blij en trots gevoel van binnen. Drie dagen lopen is niet niks. Maar papa zegt dat de mensen in het dorp ontzettend blij worden als ze zien dat wij komen. En dat ik dan alle moeheid zo vergeten ben. We duwen de laatste bladeren opzij en staan oog in oog met de bewoners van Soba. Als ze horen dat wij er zijn, komen er nog veel meer mensen hun hutten uit. Ze hebben zich feestelijk aangekleed met kleurige kralen, met hoofdtoeien, versierde speren. Samen voeren ze een dans voor ons uit. Als ze uitgedanst zijn, gaat de zon al bijna onder en worden we naar een hut gebracht. Nu kunnen we uitrusten van onze lange voettocht.

Daar ben ik wel aan toe. Het duurt niet lang of er komen dorpelingen naar binnen kijken. Ze denken dat er een varken onze hut is binnengewandeld, maar het is het gesnurk van mijn vader dat ze horen.

ER MOET IETS GEBEUREN!

'Elia, wordt wakker. Het is al licht en ik moet zo gaan praten met de mensen hier. Opstaan!'

Elia's vader Max kleedt zich aan, terwijl Elia blijft liggen. Max legt z'n hand op Elia's schouder: 'Jongen, we zijn hier niet gekomen om te slapen! Sta op!' Maar als Elia zich wild omdraait en vreemde klanken uitstoot alsof hij droomt, wordt Max ongerust. Hij knielt neer bij de matras en kijkt Elia aan. Hij legt zijn hand op het voorhoofd van de jongen. Hij schrikt: dit is niet goed. Elia heeft hoge koorts.

'Elia, kijk me eens aan!'

Elia opent zijn ogen, maar aan alles merkt Max dat hij niet weet waar hij is. Het is de vraag of hij hem wel ziet. En weer draait Elia zich om, terwijl hij iets onverstaanbaars zegt. Even vraagt Max zich af wat hij moet doen. Hij onderzoekt Elia. Hij is erg ziek. Als Max hem aanraakt kreunt Elia.

Wat moet hij nu doen? Ze zijn in een klein dorpje, waar geen dokters wonen, geen ziekenhuis is. Maar er moet iets gebeuren! Kan hij met Elia teruglopen naar Wamena, waar ze wonen en waar een ziekenhuis is? Dat zal nooit goedkomen, want Elia kan echt geen drie dagen lopen en om hem te dragen is hij te zwaar. Hier blijven zonder artsen is geen optie. Max voelt het aan: het leven van zijn zoon staat op het spel. Hij moet hulp vragen aan... ja, aan wie eigenlijk?

Wacht, Max herinnert zich dat hij een satellietradio heeft meegenomen. Hij draait zich om en pakt zijn tas. Ja, daar helemaal onderin. Met deze radio kan hij contact leggen met andere mensen die ook zo'n apparaat hebben en precies op dezelfde frequentie zitten. Daarvoor moet hij wel naar buiten. Bezorgd kijkt hij naar Elia. 'Ik ben zo terug, jongen', zegt hij, maar hij beseft wel dat Elia hem niet hoort.

GELUID IN DE LUCHT

Op het open veldje tussen de hutten blijft hij staan. Hij zet de radio aan en begint aan de knoppen te draaien. Er is veel geruis te horen. Ha, hoort hij daar wat door de ruis? Nee. Max draait verder. Als er geen ruis is roept hij: 'Help! We hebben hulp nodig in Soba! Is er iemand die ons hoort? Wie kan ons helpen? Hier Soba! Hier Soba!'

Er komt geen reactie, dus zoekt hij verder. Af en toe stopt het geruis en roept hij weer: 'Hulp nodig in Soba! Ernstig zieke jongen. Is daar een dokter? Help!' Met de radio in zijn hand zoekt Max een andere plek, waar minder bomen staan. Enkele dorpelingen lopen nieuwsgierig met hem mee. Als ze druk met elkaar beginnen te praten, vraagt Max of ze stil willen zijn. Toch lukt het nog steeds niet om met iemand in contact te komen. Intussen denkt hij na: zijn er andere manieren waarop Elia gered kan worden? Hij kan ze niet bedenken...

Hij schudt zijn hoofd. Dit gaat nooit lukken.

Hij loopt de hut in en knielt neer naast de matras. Het ademen kost Elia veel moeite en zijn temperatuur is veel te hoog. Hij heeft veel pijn, want hij kreunt nu voortdurend. Max vouwt zijn handen en bidt. 'Vader in de hemel, U ziet hoe ziek Elia is. Wilt U hem beter maken? Wilt U zorgen dat er hulp komt, dat er mensen zijn die ons kunnen helpen?'

Als hij zijn ogen opent, ziet hij in de deuropening van de hut de gezichten van een paar mannen.

'Wij hebben ook gebeden,' zegt een van hen. 'God kan helpen.'

Er komt een glimlach op het gezicht van Max. Wie had dit jaren geleden kunnen bedenken: dat er in dit kleine dorp mensen tot bekering zouden komen, dat ze niet meer de geesten van hun voorouders zouden aanbidden, maar God in de hemel!

Hij loopt met de dorpelingen terug naar het veldje.

Terwijl hij zoekt naar contact tikt een vrouw hem op zijn schouder. Max kijkt vragend achterom. 'Wat is er?' De vrouw wijst naar de lucht. Eerst begrijpt Max niet wat zij bedoelt, maar dan hoort hij het ook: in de verte klinkt het geluid van een vliegtuig! Het gaat meteen door hem heen: als ik contact kan krijgen met de piloot, kan dat het leven redden van Elia! Weer draait hij aan de knoppen, hopen op de goede frequentie te zitten. 'Help! We hebben hulp nodig! Is er iemand die mij hoort?'

En dan, dan is er plotseling een reactie. 'Hier piloot Rick van MAF. Kan ik jullie helpen?'

'Ja! Ja! Max hier, in Soba! Mijn zoon Elia is ernstig ziek. Hij moet met spoed naar een ziekenhuis!'

Er klinkt geruis en gekraak en dan de woorden:

'In Soba is een landingsbaan. Ik zal vragen aan de MAF-basis in Wamena of ik daar mag landen.'

MINDER ZUURSTOF

Een paar minuten later cirkelt de Cessna boven het dorp om te zien of landen veilig is. Dan zet Rick de landing in. Zodra het vliegtuig tot stilstand komt, springt Rick eruit. Hij heeft gevraagd of ze de zieke vast naar de landingsbaan kunnen brengen. Enkele mannen hebben de matras met Elia ernaartoe getild. Rick buigt zich bezorgd over Elia. Inderdaad, hier is snel hulp nodig. De jongen lijkt helemaal niet te beseffen wat er om hem heen gebeurt.

Samen met Max legt hij Elia voorzichtig in het vliegtuig. Max gaat naast hem zitten en houdt zijn hand vast. Als Rick is ingestapt, doet hij eerst wat hij altijd aan het begin van een vlucht doet: bidden. 'Heer, dit wordt een moeilijke vlucht. We moeten over de bergen vliegen, maar niet te hoog. Want daar is minder zuurstof en de jongen ademt al moeilijk. Wilt U zorgen voor een veilige vlucht?'

DRIE DAGEN IN EEN KWARTIER

Het was een tocht van drie dagen lopen geweest. Het vliegtuig doet dezelfde afstand in een kwartier. De Cessna landt zacht op de landingsbaan in Wamena. Via de boordradio heeft Rick de MAF-basis al op de hoogte gesteld en gevraagd om een ambulance. Zodra ze geland zijn, wordt Elia uit het vliegtuig gedragen en de ambulance ingeschoven. Max mag bij hem blijven zitten. Al gauw komen ze bij het kleine ziekenhuis aan. Daar staan dokters klaar om Elia te onderzoeken en te helpen met – als het nodig is – een operatie of medicijnen.

TOEN WIST IK HET...

'Hoi Rick! Ken je me nog?'

Rick is bezig met zijn vliegtuig. Het moet er weer picobello uitzien. Hij is trots op de Cessna, waarmee hij dagelijks naar kleine dorpjes op Papoea vliegt. Dorpjes waar je alleen maar kan komen met een kano of na dagen lopen.

'Om eerlijk te zijn: nee. Wie ben jij?'

'Elia. Zegt je dat wat? Het was tien jaar geleden ...' Rick denkt even na. Tien jaar geleden. Elia. Ineens weet hij het.

'Dat zieke jongetje uit Soba. Ik werd plotseling opgeroepen op de boordradio en heb je hiernaartoe gebracht.'

'Inderdaad, dat ben ik. En ik kom hier om een opleiding tot piloot te volgen. Dankzij jou en je MAF-vliegtuig was ik snel in het ziekenhuis. Dat heeft mijn leven gered. En toen wist ik het direct: ik wil piloot worden. Ik wil er zijn voor mensen in de afgelegen dorpen. Ik wil mensen als mijn vader daar brengen om het Evangelie te vertellen. Iedereen moet weten: Jezus leeft!'

Rick slaat enthousiast met zijn hand op de schouder van Elia. 'Geweldig man! Zulke mensen als jij hebben we nodig bij MAF. Kom, gaan we samen in de cockpit zitten en zal ik je vast laten kennismaken met de instrumenten.'

Achtergrondinformatie

MAF (Mission Aviation Fellowship) is een christelijke luchtvaart- en hulpverleningsorganisatie die met 120 vliegtuigen vliegt in moeilijk bereikbare gebieden voor hulp en het Evangelie.

Dit verhaal is ons persoonlijk verteld door Ellya (spreek uit: Elia). Hij vertelt zelf hierover:

"Gods wegen zijn ondoorgrondelijk en zijn wegen zijn hoger dan onze wegen. Dit is mijn verhaal en ik had dit nooit zelf kunnen bedenken. God heeft me gered door een piloot die "toevallig" in de regio van Soba vloog, "toevallig" de juiste radiofrequentie aan had staan, "toevallig" in Soba kon landen en mij zo in de kortste keren naar het ziekenhuis kon brengen. Hij heeft me gered en mij zo de roeping gegeven om MAF-piloot te worden. Zodat ik op mijn beurt kan helpen levens te redden. Na deze wonderlijke gebeurtenis ben ik als jongen nog vaak naar de hangaar in Wamena gelopen, heb de vliegtuigen aangeraakt en gebeden dat God me op een dag zal gebruiken als piloot van deze vliegtuigen.

Ik ben onderweg. Mijn pilotenbrevet heb ik al, maar ik moet nog extra trainingen volgen om MAF-piloot te worden. De roeping en droom staan mij helder voor ogen. Maar ik heb geleerd dat Gods timing de juiste is en dat zijn wegen hoger en beter zijn dan mijn wegen. Hij kan het ogenschijnlijk onmogelijke mogelijk maken."

Het verhaal is herschreven door kinderboekenauteur Bert Goedhart (o.a. auteur van De Geheime Missie van Graaf Mol / uitgeverij Columbus).

Creatieve inhoud geven aan een les?

Kijk op maf.nl/doe-mee/kinderen voor lesmateriaal, bouwplaten en het aanvragen van een gastles.